

[Jens Møller.]

Mennesker, som viser Modvilje mod tyske Myndigheder og dermed mod Landets Tarv, maa vide, at de med deres Gerning kun skader danske Interesser; den tyske Værnemagt kan de ikke svække derved. Imidlertid maa dette ikke lade os forglemme de Hundredtusinder, ja, Millioner af danske Mænd og Kvinder, som efterlever Kongens og Regeringens Bud og derved gør deres nationale Pligt.

Det er forstaaeligt, at det danske Folk føler Besættelsen som en Byrde og en Smerte, men man maa huske paa, at Krigens Væsen er Byrde og Smerte, og den Byrde, der er paalagt det danske Folk, er betydelig mindre end den, andre maa bære. Og man maa ikke glemme, at Krigen ogsaa før den 9. April var byrdefuld og smerterig for Danmark. Jeg vil hævde, at det danske Folk nu føler Besættelsens Byrde og Smerte mindre end umiddelbart efter den 9. April, og det beror paa den Kendsgerning, at Erkendelsen af Besættelsens Nødvendighed har fundet betydelig Udbredelse. De mange Røster, der har lydt fra England, i Underhuset, i Pressen og i Radio, om Nødvendigheden af Englands Angreb paa Norge og Danmark som en Trusel mod Tysklands Flanke, har virket til en saadan Erkendelse. Endnu i disse Dage er Englands Trusel mod Skandinavien blevet fornyet under Debatten om Englands eventuelle Hjælp til den nedbrudte Sovjetunion.

Hvis denne Forstaaelse endnu har været tvivlsom, maa den hos fornuftige Mennesker have sejret efter den 22. Juni d. A., altsaa efter Tysklands Krig mod Øst. Denne Krigs Forløb har vist Verden den røde Armés vældige Oprustning og Kraft og dermed Bolsjevismens dødsensalvorlige Trusel mod Europas Kultur. Enhver maa være klar over, at den eneste, der kunde afværge denne Fare, var og er Adolf Hitler med hans beundringsværdige Soldater. Eller er der maaske endnu nogen, der tror, at England kunde eller vilde magte denne europæiske Skæbneopgave? Naar nu Fornuften siger os, at alene den tyske Værnemagt kunde redde Europa og dermed ogsaa Danmark fra den bolsjevistiske Terror — og enhver ved, hvad den betyder —, maa man kunne forstaa, hvor nødvendigt det var at sikre den truede Flanke mod Nord ved Besættelsen af Danmark og Norge. Tænk, om denne skæbnesvangre Opgave mod Øst var blevet umuliggjort eller blot besværliggjort ved Undladelse af en saadan Sikring. Desuden maa man vide, at hvis Besættelsen ikke var blevet foretaget rettidigt, var Dan-

mark uvægerligt blevet Krigsskueplads. Siden den 22. Juni d. A. er der oprettet en vældig europæisk Fællesfront fra Finland til Sortehavet mod den bolschevistiske Dødsfare. I denne Kamp kan intet europæisk Folk mere indtage en magelig, neutral Holdning. Alle maa nu erklære sig for eller imod Europa, for eller imod Bolsjevismen.

Med sin Erklæring af 26. Juni har Danmarks Regering taget *sit* Standpunkt. Den har afbrudt Forbindelsen med Moskva og tilladt Oprettelsen af det danske Frikorps under Oberstløjtnant Kryssing og har paa anden Maade givet Tilladelse og Hjælp til Hvervning af danske frivillige til den finske og tyske Hær. Nu har den danske Regering den alvorlige Opgave at sørge for, at dens Standpunkt og dens Holdning vinder Indpas i hele det danske Folk. At en stor Del af den danske Ungdom omgaaende forstod den nye Tids Opgave, derom vidner det forholdsvis store Antal af danske frivillige, men det vil stadig være nødvendigt at iagttage de Mennesker, som ved deres Gerning har Indflydelse paa Folket og særlig dets Ungdom. Det er forstaaeligt, at en Indstilling paa en saadan ny Opgave maa have sin Tid til Udfoldelse, men nu maa der stadig drages Omsorg for, at alle staar under den rette Indflydelse. Derfor maa de, der staar i Opdragelsens Tjeneste og ikke vil eller kan øve en Gerning i den af Regeringen anførte Retning, belæres og vejledes eller ogsaa fjernes. Den højtærede Undervisningsminister og den højtærede Kirkeminister har her en betydelig og ansvarsfuld Opgave. Landets Lærere, Præster, Højskoleforstandere og Ungdomsførere maa kende Tidens Løsen og rette sig derefter. Vi mangler endnu en klar Tilkendegivelse fra „Dansk Ungdomssamvirke“, som tydeligt tilkendegiver, at dansk Ungdom ledes i denne Aand. Førende Mænd maa vide, at det er *nu*, der skal tages Standpunkt, og ikke først efter Krigen. Paa en særlig indtryksfuld Maade har den kendte tyske Redaktør, Dr. Karl Megerle her i København givet Besked om Tagen-Stilling til de foreliggende Problemer. Man kan nu engang ikke vente, til Bygningen staar fuldkommen færdig, og saa i Frihed bestemme sig for en bestemt Lejlighed. Man maa være med til at rydde Pladsen og skabe fælles Bo. Det er ikke sagt for Tysklands eller Europas Skyld, men ene og alene i Danmarks Interesse. Det nye Europa oprettes ogsaa uden Danmarks Medvirken. Men kan Danmarks Folk leve uden Europas Fællesfront? Dette er dansk Ungdoms Skæbnespørgsmaal! Ti den haster. Det maa haabes, at den danske